

„Hý Ty něžný Ypsylone,
mohl by sis pospíšyt
a na chvíli to můj srdce
tvrdý trochu konášit?“

„Nechtějte to, mladý pane,
z vnějšku vejším vyrovnaně,
celej jsem však rozeklanej.“

„Ale jdý, Ty jsi my stýda,
nemusíš se uppat.
Dý sis řícy - jen Tvý ruce
smý můj srdce rozkřbat.“

„Nejsem něžnej, já jsem tvrdej,
(zřejmě tak to všichni tvrdej)
prej mě děti nenáviděj,
stejskaj si, jen co mě viděj
...a stejně bejt přece musím?!

Jejda, sám sobě se hnuším!“
„Ý, když se dva tvrdý sýdou,
je z toho vždy beznaďý
A ač nýsem nýhodněšý
y tak Tě snad pohladým -
mylnij Tvou stabylitu
a asy se nezmylým,
když tvrdým: Do tvrdých palyc
patřý zase tvrdý klýn.“

„Oukej... Chcete potěšit?
— Kás netřeba konejšit.“